

Vidéki levél.

Gödöllő, 1885. márcziushó.

A gödöllői m. kir. erdőhivatalnak folyó évi februárhó 26-án ritka ünnepe volt.

Néhány nappal előbb örömmel olvastuk a hivatalos lapban közzétett kitüntetések között Schausek György, ezen erdőhivatal kerületében szolgáló m. kir. főerdőr nevét, kit az erdőgazdaság terén 40 évet meghaladó hű és buzgó szolgálatai elismeréseül Ő Felsége, legkegyelmesebb urunk és királyunk kegye a koronás ezüst érdemkereszttel tüntetett ki.

A kitüntetés ez érdemjele nevezettnek a fentjelzett napon lett átadva, s az átadás ünnepélyességét különösen emelte azon körülmény, hogy e czélból Kálnoki Bedő Albert országos főerdőmester és miniszteri tanácsos úr ő méltósága személyesen jelent meg Gödöllőn.

Az ünnepély délelőtt 10 órakor kezdődött.

Jelen voltak a közigazgatósági hatóságok s a többi itt székelő hivatalok képviselői. Ezekhez sorakoztak teljes számban az erdőtisztek, valamint minden erdőgondnoksági kerületből 2—2 erdőőr.

Pontban 10 órakor érkezett meg ő méltósága a rendkívül szép szarvasagancsokkal s az e vidéken ritkábban előforduló, ügyesen kitömött madarakkal és déli növényekkel diszitett erdőhivatal helyiségébe.

Ő méltósága üdvözlővén a jelenvoltakat körül-belül a következő beszédet intézte hozzájuk:

Tisztelt uraim! Erdőtiszt kollégáim és erdőőrök!

Ünnepélyes alkalomból jöttünk össze e helyen. Ő Felsége legkegyesebb urunk és királyunk, kinek boldogító kormányzata alatt a magyar erdőszet örvendetes fejlődésnek indult, a magyar erdőtisztokra és erdőőrökre is kiterjeszté legmagasabb kegyének fénysugarát.

Tudomására jutottak ama buzgó és ernyedetlen szolgálatok, melyeket a magyar erdőtisztok és erdőőrök legkiválóbbjai teljesítettek s e szolgálatok elismeréseül legmagasabb kitün-

tésében részesíté őket, közöttük Schauschek György m. kir. főerdőört.

Ezen alkalomból jöttünk itt össze, hogy tanui és részesei legyünk ez ünnepélynek, melynél nekem, mint a földmivelési miniszter ő nagyméltósága megbizottjának jutott a feladat, hogy a legmagasabb helyről érkezett kitüntetés e jelét személyesen átadhassam.

S én valóban szerencsésnek érzem magamat, hogy a kitüntetett főerdőörnek legkegyelmesebben adományozott koronás ezüstérdemkeresztet mellére tűzhetem.

A hű, buzgó és ernyedetlen szolgálat nyeri jutalmát e napon!

A jó sáfárnak munkálkodását elismerték előljáró tisztviselői, és társai s ez elismerés a legfelsőbb trón zsámolyánál is kegyes méltatásra talált.

A buzgó, hű szolga megöszült már a becsületesen teljesített szolgálatban.

Legyen ez érdemkereszt legszebb jutalma fáradságos munkában eltelt napjainak, s legyen az vezércsillaga további élete és szolgálatainak.

Erdőtiszt kollegáimat pedig töltsse el buzgósággal ezen kitüntetés s az erdőöröket vezérelje az a tudat, hogy kötelességeik pontos és hű teljesítése nemcsak előljáróik előtt, de a legmagasabb helyen Ő Felsége előtt is elismerésre talál.

Schauschek György m. kir. főerdőör kizárólag reménye által vezéreltetve lépett az erdészeti szakra, továbbá kiképeztetését csakis önszorgalmának s a gyakorlatnak köszönheti.

Szigetmonostor még néhány év előtt kopár sziget vala, s ime, az ő fáradhatlan munkássága az erdőgazdaságra nézve nagy jelentőséggel bíró területté alakította azt át, mert főlebbvaló erdőtisztjeinek rendeletei és tanácsai mindig fogékony talajra találtak nála.

Szolgáljon ezen kitüntetés a többi erdőöröknek is serkentésül. Fejtsenek ki teljes buzgalmat az erdők ápolása körül, mondják meg otthon maradt társaiknak is, hogy az erdőmivélés terén egész odaadással működjenek.

És ne feledjék, hogy e kopár sziget beerdősítése nemcsak erdőgazdasági szempontból véve nagyfontosságu, de kivált az udvari vadászatok tekintetében is, miután Ő Felsége, Magyarország apostoli királya igen gyakran szerencséteti e szigetet magas látogatásával, s a szépen berendezett vadászatban kellemes szórakozást talál a terhes állami gondoktól.

Itt valóban láthatjuk, hogy az erdészet a vadászattal karöltve jár és hogy egyik a másikat kiegészíti, hozzájárulván mindkettő ahhoz, hogy Ő Felsége itt tartózkodása alkalmával jól érezze magát.

És ezért kétszeresen szerencsések azok, kik e kerületben szolgálnak, mert nemcsak az erdőgazdaság terén fejthetik ki tehetségeiket, de egyuttal hozzájárulhatnak ahhoz is, hogy Ő Felségének Magyarországon való tartózkodását minél kellemesebbé tegyék!

S ha ezen szép kötelességet teljesítik, legyenek meggyőződve, hogy a magyar kormány buzgó szolgálataikat mindig kiváló elismerésben részesíti.

Adja Isten, hogy Schauschek György m. kir. főerdőr még sokáig éljen, még sok erdőt kultiváljon, s Szigetmonostor vadászati ügyeit még sokáig kezelhesse.

Isten éltesse őt s adja, hogy a kitüntetés ezen jelét, e koronás ezüst érdemkeresztet még sokáig viselhesse!

A beszéd végeztével Schauschek Györgynek mellére tüze a koronás ezüst érdemkeresztet.

A szolgálatban megöszült érdemes főerdőr meghatottan, könnyezve s a megindulástól reszkető hangon köszöné meg Ő Méltósága, valamint a többi jelenvoltak üdvkivánatait.

Erre a gödöllői m. kir. erdőhivatal főnöke Kallina Károly erdőmester ékes s őszinte szavakkal köszöné meg Ő Méltósága személyes megjelenését, éltetve őt, mint az erdészet javát szíven hordozó országos főerdőmestert s a magyar erdészet megteremtőjét.

Pettera Hubert cs. és kir. vadászmaster, mint az udvari vadász hivatal képviselője, szintén meleg szavakban köszöné meg Ő Méltóságának fáradozását.

Az ünnepély végeztével Ő Méltósága tiszteletére rendezett ebéden, melyre hivatalosak valának a jelenvolt erdőtiszték és a kitüntetett főerdőr is, a legjobb hangulat uralkodott.

A toasztok hosszú sorát Ő Méltósága nyitotta meg, Ő Felsége a királyra, mint a magyar erdők legfőbb pártfogójára, és az egész felséges családra emelvén poharát. — Lelkes szavait a jelenlévők állva hallgatták végig.

Utána Kallina Károly m. kir. erdőmester és a házigazda, Pettera Hubert cs. kir. vadász-mester általános tetszés közt éltették az országos főerdőmester Ő Méltóságát.

Zajos tetszésnyilvánítással fogadtatott Bedő ő méltóságának a nap hőisére: Schauschek Györgyre és az erdészeti fiatalságra mondott toasztja, melyben Schauschek Györgynek még sok évi szolgálatot kívánt, az erdészeti ifjúságot pedig barátságos összetartás és egyetértésre serkenté.

Buzdító szavára a fiatalság nevében Lukács Andor felelt, éltetvén őt, mint az erdészeti fiatalságnak ügyét szíven hordozó bölcs vezért s kérvén, hogy továbbra is maradjon a fiatalság szerető atyja.

Balázs Vincze m. kir. főerdész szellemes fordulattal a két főnökről t. i. a gödöllői erdőmester- és vadász-mesterről emlékezett meg.

E lelkesítő szavak s a pezsgő palaczkok vig durrogása aztán felmelegíté a szíveket s a jó magyar zene hangjai mellett csakhamar tánczra kelt a fiatalság, csak akkor szakítván meg a vig mulatságot, midőn Ő méltósága távozni lévén kénytelen, bucsut vett a társaságtól.

Vendégek és házi gazda testületileg kísértük ki szeretett vezérünket, ki szívélyes bucsuzása közben ismételten is megígéré, hogy közelebről újból meglátogatja Gödöllőt, hol már másodizben oly jól találta magát.

A vonat elrobogása után az egész társaság visszatért a szíves házi gazda vendégszerető házához, s ritka jó kedv mellett reggelig folytatta a tánczot.

A társaság éltesebb és fiatalabb tagjainál a lelkesedés perczről perczre nőtt s mindvégig fokozódó kedvvel folyt a

táncz, csak a kora reggeli óra kongása oszlatván szét a vidám társaságot.

A résztvevők mindegyike kedves emlékekkel hagyta el a szives házigazda hajlékát, ki ezuttal is megmutatta, hogy bár külföldi származásu, édes hazánk nyelvét előrehaladott kora daczára is elsajátítani törekszik, szive már most is magyar, vendégszeretete pedig páratlan.

Mixkovszky Károly,
m. kir. erdőgyakornok.

A f a p i a c z r ó l .

B u d a p e s t , 1885. ápril 8-án.

(B.) A vámnovella teljes elejtése, vagy legalább ez idő szerinti tárgyalásának mellőzése, a fapiacz bizonytalan hangulatára szilárdítólág hatott. Ezt igazolják határozottan azon nagyobb faüzletekre vonatkozó szerződések, melyek az érintett vámnovella tárgyalás mellőzését tartalmazó hírek után, Felső-Magyarország egyes kiválóbb erdőbirtokain, részint meglettek kötve, részben pedig már közelebbről biztosan létesülni fognak.

Egyébként Komáromból vett hireink is megnyugtatólag hangzanak, a mennyiben ott az üzlet élénk, és a „tavalyi jó árák“ megmaradását reménylik.

A fapiacz általános helyzete tehát, nemcsak az érintettek, és mult havi tudósításunkban megemlített számos középítkezés folyamatban léte, és közelebbről való faganatba vétele kapcsán épen nem mondható kedvezőtlennek, de azért sem, mert például tölgyfára a kereslet még e késői idényben is élénk.

Ezzel szemben azonban az sem tagadható, hogy az ország északkeleti részén különösen fenyőárakra vevők igen gyéren jelentkeznek, úgy hogy ama nagy vidéken meglehető mérétkü üzlettelenség uralkodik. Ezen nyomott hangulatnak oka